

Gmina Długosiodło

STUDIUM

UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY DŁUGOSIODŁO

CZĘŚĆ III.
UZASADNIENIE ZAWIERAJĄCE OBJAŚNIENIA PRZYJĘTYCH
ROZWIĄZAŃ ORAZ SYNTĘZĘ USTALEŃ PROJEKTU STUDIU

OPRACOWANIE

PHU MAXI Usługi Urbanistyczne
ul. Władysława IV 14, 86-300 Grudziądz
pracownia w Warszawie
(na podstawie umowy z dnia 1 września 2016 r.)

ZESPÓŁ AUTORSKI

główny projektant:

mgr inż. Hanna Czajkowska
członek Okręgowej Izby Urbanistów z siedzibą w Warszawie, nr 385

projektanci:

mgr inż. Olga Kowalska
mgr inż. Karolina Jedlińska
mgr inż. Wojciech Marzec
mgr inż. Włodzimierz Rybarczyk
inż. Katarzyna Bazyłko
inż. Joanna Stępnia

1.SYNTeza UWARUNKOWAŃ I ICH WPŁYW NA USTALENIE KIERUNKÓW I ZASAD ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY.....	4
2.OBJAŚNIENIA ROZWIĄZAŃ PRZYJĘTYCH W PROJEKCIE STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.....	5
3. SYNTeza USTALEŃ PROJEKTU STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.....	6
3.1. STRUKTURA FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNA	6
3.2. PRZEZNACZENIE TERENÓW	7
3.3. WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENU... ..	9
3.4. OCHRONA ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW	10
3.4. OCHRONA DZIEDZICTWA KULTUROWEGO	11
3.6. ROZWÓJ SYSTEMU KOMUNIKACYJNEGO	12
3.7. ROZWÓJ INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ.....	15
3.8. INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM I LOKALNYM	20
3.9. OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEPROWADZENIA SCALEŃ I PODZIAŁU NIERUCHOMOŚCI.....	22
3.10. OBSZARY ROZMIESZCZENIA OBIEKTÓW HANDLOWYCH O POWIERZCHNI SPRZEDAŻY POWYŻEJ 2000 M ²	22
3.11 OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNYCH	22
3.12. MIEJSCOWE PLANY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.....	22
3.13. ROLNICZA I LEŚNA PRZESTRZEŃ PRODUKCYJNA	23
3.14. OBSZARY SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ ORAZ OBSZARY OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH	24
3.15. OBIEKTY LUB OBSZARY, DLA KTÓRYCH WYZNACZA SIĘ W ZŁOŻU KOPALINY FILAR OCHRONNY.....	25
3.16. OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I ICH STREF OCHRONNYCH ORAZ OBOWIAZUJĄCE NA NICH OGRANICZENIA PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ, ZGODNIE Z PRZEPISAMI USTAWY Z DNIA 7 MAJA 1999 R. O OCHRONIE TERENÓW BYŁYCH HITLEROWSKICH OBOZÓW ZAGŁADY (DZ.U.NR 41, POZ. 412 ZE ZM.)	25
3.17. OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCEN, REHABILITACJI, REKULTYWACJI LUB REMEDIACJI	25
3.18. OBSZARY ZDEGRADOWANE	26
3.19.GRANICE TERENÓW ZAMKNIĘTYCH I ICH STREF OCHRONNYCH	26
3.20. OBSZARY FUNKCJONALNE O ZNACZENIU LOKALNYM, W ZALEŻNOŚCI OD UWARUNKOWAŃ I POTRZEB ZAGOSPODAROWANIA WYSTĄPUJĄCYCH W GMINIE....	26

1. SYNTEZA UWARUNKOWAŃ I ICH WPŁYW NA USTALENIE KIERUNKÓW I ZASAD ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY

Rozwój i zagospodarowanie przestrzenne gminy Długosiodło zależne są od uwarunkowań ponadlokalnych (zewnętrznych) i lokalnych (wewnętrznych). Syntetyczna analiza głównych uwarunkowań ma znaczący wpływ na określenie najbardziej pożądanych i realnych kierunków rozwoju gminy. Poniżej przedstawiono uwarunkowania odgrywające wiodącą rolę w kształtowaniu kierunków rozwoju gminy z wyróżnieniem sprzyjających i zagrażających jej rozwojowi.

Głównymi uwarunkowaniami sprzyjającymi rozwojowi gminy są:

- planowane ponadlokalne inwestycje celu publicznego: budowa drogi wojewódzkiej relacji Ostrołęka – Wyszaków (klasa główna ruchu przyspieszonego GP) w nowym śladzie (w centralnej części gminy) oraz budowa linii elektroenergetycznej najwyższego napięcia 400 kV Ostrołęka – Stanisławów (w wykorzystaniu trasy istniejącej linii elektroenergetycznej najwyższego napięcia 220 kV);
- wysokie walory środowiska przyrodniczego oraz środowiska kulturowego, stanowiące o dużej atrakcyjności turystycznej gminy (w tym m.in. Puszcza Biała, Bagno Pulwy, rzeka Narew, region etnograficzny Kurpie Białe);
- relatywnie bogate dziedzictwo kulturowe: cenne zespoły i obiekty dziedzictwa kulturowego, w tym przede wszystkim kościoły, cmentarz, obiekty architektury i budownictwa (w szczególności zabytki budownictwa ludowego), a także stanowiska archeologiczne;
- całkowite pokrycie gminy miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego;
- rozwinięta sieć dróg, zapewniająca powiązania zewnętrzne i wewnętrzne oraz dojazd do obszarów zainwestowanych oraz przebieg linii kolejowej w centralnej części gminy oraz lokalizacja na jej terenie stacji i przystanków kolejowych – dobra dostępność komunikacyjna poszczególnych terenów w gminie;
- dobrze rozwinięta sieć wodociągowa;
- trend wzrostowy liczby podmiotów REGON zarejestrowanych na terenie gminy oraz zmniejszający się wskaźnik bezrobocia;
- poprawiające się warunki mieszkaniowe (sukcesywny wzrost przeciętnej powierzchni użytkowej 1 mieszkańca);
- relatywnie dobre warunki do rozwoju rolnictwa (brak większego przemysłu na terenie gminy oraz czyste środowisko);
- wzrastające dochody gminy;
- możliwość uzyskania środków na rozwój infrastruktury z funduszy Unii Europejskiej.

Głównymi zagrożeniami dla rozwoju mogą być:

- niekorzystne położenie komunikacyjne gminy;
- niedostatecznie rozwinięta sieć kanalizacyjna;

- położenie części obszaru gminy na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, w tym istniejące tereny zabudowy mieszkaniowej i lotniskowej położonej na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią;
- ograniczenia wynikające z istnienia obszarów Natura 2000 oraz naturalnych cech zasobów środowiska przyrodniczego (las, grunty wysokich klas bonitacyjnych, tereny potencjalnie zagrożone osuwiskami);
- niekorzystne wskaźniki demograficzne – zmniejszająca się liczba mieszkańców gminy oraz ujemny przyrost rzeczywisty.

Głównymi zagrożeniami powodowanymi przez rozwój mogą być:

- rozpraszanie zabudowy, powodujące wzrost zapotrzebowania na transport i pozostałą infrastrukturę techniczną;
- niedostatek środków finansowych na rozwój i utrzymanie sieci drogowej oraz komunikacji publicznej, w tym na wkład własny, konieczny do uzyskania wsparcia ze środków Unii Europejskiej;
- konflikty społeczne i ekologiczne, ujawniające się przy prowadzeniu inwestycji infrastrukturalnych oraz w pracach planistycznych nad zmianą kierunków rozwoju przestrzennego gminy.

2. OBJAŚNIENIA ROZWIĄZAŃ PRZYJĘTYCH W PROJEKCIE STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest dokumentem planistycznym określającym politykę zagospodarowania przestrzennego gminy, sporządzanym dla jej całego obszaru. Pełni ono rolę koordynacyjną w programowaniu rozwoju gminy, a także przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego i wieloletnich planów inwestycyjnych.

Studium składa się z dwóch części: uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego, obejmujących charakterystykę stanu istniejącego wraz z oceną dotychczasowego zagospodarowania, oraz kierunków zagospodarowania przestrzennego zawierających ustalenia, zasady ochrony, kierunki zmian, a także wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Długosiodło jest kontynuacją polityki przestrzennej przyjętej w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego uchwalonym w 2002 r. Studium pozostaje w zgodzie z przyjętymi kierunkami zmian, jednocześnie aktualizując je i dostosowując do obecnych potrzeb i wymagań.

Biorąc za podstawę uwarunkowania rozwoju gminy Długosiodło określone w I części Studium - Uwarunkowania rozwoju oraz ich wpływ na ustalenie kierunków, a także ujętą w „Strategii Rozwoju Gminy Długosiodło na lata 2016 - 2020” wizję rozwoju gminy”, określono cele polityki przestrzennej:

1) zapewnienie ochrony przyrody, krajobrazu i dziedzictwa kulturowego oraz zrównoważonego rozwoju gminy, poprzez zagospodarowanie przestrzenne równoważnie uwzględniające m.in.:

- ochronę przyrody, krajobrazu i dziedzictwa kulturowego,
- rozwój terenów inwestycyjnych, w tym poprzez podniesienie standardów technicznych istniejącej zabudowy i zagospodarowania,
- sprawne funkcjonowanie systemu komunikacji i infrastruktury technicznej;

2) zachowanie wartości obecnego zainwestowania gminy, wykorzystania jego rezerw terenowych, podnoszenia standardu struktur zabudowy, humanizacji warunków życia;

3) wykorzystanie szans rozwojowych gminy;

4) ograniczenie lub zniesienie barier rozwoju gminy oraz sytuacji konfliktowych i problemowych.

Wyznaczone cele polityki przestrzennej są podstawą do sformułowania zasad i wyznaczenia kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

3. SYNTEZA USTALEŃ PROJEKTU STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPDAROWANIA PRZESTRZENNEGO

3.1. STRUKTURA FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNA

Generalna koncepcja przekształceń struktury przestrzennej gminy Długosiodło zakłada:

- implementację planów zadań ochronnych obszarów Natura 2000 dla obszarów najcenniejszych przyrodniczo;
- rozwój i optymalne wykorzystanie obszarów położonych w obszarach objętych najmniejszymi reżimami ochronnymi z jednoczesnym ukierunkowaniem na zróżnicowanie funkcjonalne zagospodarowania i zabudowy obsługi ruchu turystycznego oraz jego dywersyfikację w zależności od wartości przyrodniczych obszaru wyrażonych w ich ochronie prawnej;
- racjonalny rozwój terenów mieszkaniowo-usługowych w centralnej części gminy;
- zapewnienie wysokiej jakości usług społecznych, przede wszystkim w zakresie ochrony zdrowia, szkolnictwa, kultury oraz sportu i rekreacji;
- rozwój funkcji turystyczno-wypoczynkowo-mieszkaniowej związanej z atrakcyjnością kulturową, przyrodniczą i krajobrazową tego obszaru;
- rozwój funkcji rolniczych, w tym ekoprodukcji rolniczej, ze szczególną predyspozycją do takiego rozwoju w południowej i zachodniej części obszaru gminy;
- ochronę dziedzictwa kulturowego, służącą utrwalaniu tożsamości jednostek osadniczych gminy oraz utrzymaniu ich jako głównych elementów struktury przestrzennej;
- podniesienie standardów istniejącej zabudowy miejscowości poprzez uporządkowanie ich struktury funkcjonalno-przestrzennej oraz zapewnienie kształtowania przestrzeni publicznych;

- zapewnienie funkcjonowania ciągów przyrodniczych przenikających istniejące i projektowane zagospodarowanie, w sposób umożliwiający powiązanie terenów zasilających oraz podłączenie do nich terenów wymagających zasilania przyrodniczego, tj. obszarów istniejącego i projektowanego zagospodarowania.

Zakres przekształceń i kierunków zmian w strukturze przestrzennej dla obszaru gminy sformułowano w odniesieniu do wyodrębnionych jednostek strukturalno-funkcjonalnych opisanych poniżej.

Strefy funkcjonalne

Strefy funkcjonalne stanowią podstawowe jednostki przestrzenne określone dla wyłonienia obszarów predysponowanych do instrumentalizacji celów określonych w polityce rozwoju przestrzennego gminy. Stanowią więc obszary największe powierzchniowo oraz najbardziej zgeneralizowane i uogólnione pod względem możliwości funkcjonalnych. Na obszarze gminy wyodrębniono następujące strefy funkcjonalne:

- strefa osadnicza (O),
- strefa rolniczo-osadnicza (RO),
- strefa rekreacyjno-wypoczynkowa (RL),
- strefa przyrodniczo-krajobrazowa (PK).

Rodzaj oraz granice poszczególnych stref zdeterminowane są wiodącymi uwarunkowaniami rozwoju gminy.

Obszary funkcjonalne

Obszary funkcjonalne są jednostkami niższego rzędu w stosunku do stref funkcjonalnych i stanowią ich część. Na obszarze gminy wydzielono dwie grupy obszarów funkcjonalnych: obszary zainwestowania i rozwoju gminy oraz obszary otwarte. Podstawą ich wydzielenia jest stopień istniejącego i planowanego zagospodarowania. W ramach obszarów wydzielono tereny pełniące określone funkcje w przestrzeni, nazwane terenami funkcjonalnymi (opisane poniżej).

Grupy terenów funkcjonalnych:

Grupy terenów funkcjonalnych obejmują wszystkie tereny funkcjonalne możliwe do zgeneralizowania ze względu na wiodące cechy. W granicach wymienionych wyżej stref i obszarów funkcjonalnych wskazuje się następujące grupy terenów funkcjonalnych:

- dla obszarów zainwestowania i rozwoju gminy:
 - grupę terenów zabudowy i infrastruktury technicznej,
 - grupę terenów zieleni nieurządzonej, urządzonej, wypoczynku i sportu,
 - grupę terenów komunikacji;
- dla obszarów otwartych:
 - grupę terenów lasów i dolesień,
 - grupę terenów rolnych,
 - grupę terenów wód otwartych śródlądowych.

3.2. PRZEZNACZENIE TERENÓW

Podstawową zasadą dla kierunków zmian w przeznaczeniu terenów jest tworzenie wielofunkcyjnych struktur przestrzennych miejscowości, z priorytetem dla:

- uporządkowania funkcjonalno-przestrzennego i estetycznego terenów,
- wskazania terenów rozwojowych gminy,
- przekształcenia i rozbudowy infrastruktury technicznej, w tym układu drogowego, przy jednoczesnym uwzględnieniu racjonalnego wykorzystania terenów otwartych jak również ekonomicznych skutków realizacji polityki przestrzennej.

Tereny funkcjonalne wydzielono, uwzględniając istniejące zainwestowanie w zakresie mieszkalnictwa, usług publicznych i komercyjnych, turystyki i rekreacji, rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej oraz uwarunkowań wynikających z przepisów odrębnych, przy czym:

- 1) obszary funkcjonalne zainwestowania i rozwoju gminy uwzględniają istniejący stan zagospodarowania, dyspozycje obowiązujących planów miejscowych oraz prognozowane potrzeby. Zasięgi wydzielen terenów stanowią wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, mogą być nieznacznie korygowane w związku z odrębnymi skalami studium i planów miejscowych, w trybie opracowywania planów miejscowych i nie wymagają przeprowadzania zmiany Studium;
- 2) obszary funkcjonalne otwarte ze względu na walory środowiska przyrodniczego, nie są wyznaczone jako tereny rozwojowe gminy. Możliwe jest jednak ograniczone wykorzystanie tych obszarów dla funkcji rekreacyjnej oraz zabudowy dopuszczonej na podstawie przepisów odrębnych, zgodnie z pozostałymi ustaleniami Studium.

Podana poniżej klasyfikacja wyodrębnionych terenów funkcjonalnych jest jednorodna i ciągła dla całego obszaru gminy, uwzględniając podział określony powyżej.

Obszary funkcjonalne zainwestowania i rozwoju gminy:

Ze względu na charakter oraz funkcje zabudowy i zagospodarowania terenów w obszarach zainwestowanych i rozwojowych gminy wyróżniono następujące tereny funkcjonalne:

- 1) tereny zabudowy i infrastruktury technicznej:
 - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN),
 - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i/lub zabudowy zagrodowej (M),
 - tereny istniejącej zabudowy zagrodowej i/lub zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z istniejącymi ograniczeniami rozwoju (Mz),
 - tereny zabudowy zagrodowej (RM),
 - tereny zabudowy letniskowej (ML),
 - tereny istniejącej zabudowy letniskowej położone na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią (MLz),
 - tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej (MU),
 - tereny zabudowy usług publicznych (UP),
 - tereny zabudowy usługowej (U),
 - tereny zabudowy usługowej z dopuszczeniem usług mogących znacząco oddziaływać na środowisko (U-UU),
 - tereny aktywności gospodarczej, w tym zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów (AGn),

- tereny aktywności gospodarczej, w tym zabudowy produkcyjnej o charakterze rolniczym (AGr),
- tereny zabudowy obsługi technicznej gminy w zakresie infrastruktury technicznej (IT);

2) tereny zieleni nieurządzonej, urządzonej, wypoczynku i sportu:

- tereny usług sportu i rekreacji (US),
- tereny zieleni urządzonej i nieurządzonej (ZU),
- tereny cmentarzy czynnych (ZCc),
- tereny cmentarzy zamkniętych (ZCz);

3) tereny komunikacji:

- drogi publiczne klasy głównej ruchu przyspieszonego (GP),
- drogi publiczne klasy zbiorczej (Z),
- drogi publiczne klasy lokalnej lub dojazdowej (L/D),
- inne ważne drogi do analiz i uszczegółowienia w późniejszych pracach planistycznych (bez oznaczenia literowego),
- tereny parkingów (KS),
- tereny kolejowe (KK).

Obszary funkcjonalne otwarte:

Na obszarze gminy w ramach obszarów otwartych wyodrębniono następujące tereny funkcjonalne:

- tereny lasów i dolesień (L);
- tereny dolesień (Lz)
- tereny rolne (R);
- tereny rolne z wysokim udziałem trwałych użytków zielonych (Re);
- tereny wód powierzchniowych śródlądowych (W).

W Studium wskazano podstawowe, uzupełniające i dopuszczalne funkcje terenów, przyjmując zasadę przemieszania funkcji, służącej ożywieniu i zróżnicowaniu struktury przestrzennej gminy. Miejsca zamieszkania i miejsca pracy oraz inne niekolidujące funkcje powinny być ściśle z sobą powiązane tak, aby ograniczyć potrzebę podróżowania, oszczędzać energię i zmniejszać zanieczyszczenia. Planowanie omawianych terenów winno zapewnić mieszkańcom zadowalające warunki dokonywania wyboru w zakresie zatrudnienia, zamieszkania, przemieszczania się, wypoczynku, pozwolić na stałą poprawę jakości życia.

W związku z brakiem obowiązującego audytu krajobrazowego, który swoim zasięgiem obejmowałby gminę Długosiodło, w kierunkach zmian w przeznaczeniu terenów nie uwzględnia się jego ustaleń.

3.3. WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENU

Obszary przeznaczone do zainwestowania oraz rozwoju gminy, wskazane w Studium, uwzględniają istniejący stan zagospodarowania, dyspozycje obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz prognozowane potrzeby

i zasady rozwoju gminy. Dla terenów tych określone zostały funkcje podstawowe, uzupełniające i dopuszczalne, zakazy, nakazy, a także wyznaczono wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu:

- minimalny procentowy udział powierzchni biologicznie czynnej,
- maksymalną wysokość zabudowy,
- minimalną powierzchnię nowo wydzielonej działki budowlanej.

Wskaźniki te winny być doprecyzowywane i uszczegółowione na etapie opracowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Dotyczą one nowo kreowanego zagospodarowania i/lub zabudowy. W stosunku do terenów z istniejącą zabudową, które nie spełniają warunków jak poniżej dopuszcza się zachowanie wskaźników i parametrów zgodnie ze stanem istniejącym.

Dla nowo kreowanego zagospodarowania i/lub zabudowy określone wskaźniki są maksymalnymi dopuszczalnymi.

Postuluje się kształtowanie ekstensywności zabudowy i zagospodarowania poszczególnych terenów funkcjonalnych na etapie sporządzania planów miejscowych.

W celu racjonalnego wykorzystania obszarów rozwojowych, optymalizacji skutków finansowych oraz ochrony zasobów środowiska przyrodniczego studium określa trzy etapy udostępniania inwestorom obszarów rozwojowych zabudowy.

3.4. OCHRONA ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW

Rozwój gminy Długosiodło będzie zachodzić na zasadach rozwoju zrównoważonego (rozwój społeczny, gospodarczy i przestrzenny z jednoczesną ochroną środowiska przyrodniczego i poszanowaniem jego elementów). Oznacza to konieczność określenia zasad zagospodarowania pozwalających na zachowanie zasobów środowiska przyrodniczego, w tym poprzez ochronę jego cennych zasobów, przy jednoczesnym racjonalnym wykorzystaniu jego walorów.

Do głównych celów polityki zagospodarowania przestrzennego gminy w zakresie ochrony środowiska i jego zasobów należą:

- ochrona jakości wód powierzchniowych i podziemnych;
- ochrona jakości powietrza atmosferycznego;
- zapobieganie przekształcaniu i degradacji powierzchni ziemi;
- ochrona przed hałasem komunikacyjnym i przemysłowym;
- wdrożenie nowoczesnego systemu gospodarowania odpadami;
- ochrona walorów środowiska, przyrody i krajobrazu;
- współdziałanie w kształtowaniu systemu przyrodniczego gminy i ochrona obszarów chronionych;
- przeciwdziałanie zagrożeniom środowiska na skutek wystąpienia awarii przemysłowych oraz awarii wynikających z transportu materiałów niebezpiecznych.

Główne kierunki ochrony środowiska i kształtowania funkcji przyrodniczych:

- utrzymanie ciągłości przestrzennej i funkcjonalnej obszarów o szczególnych wartościach przyrodniczych i krajobrazowych, które w strukturze gminy stanowią

system przyrodniczy, obejmując także fragmenty ciągów przyrodniczych o randze regionalnej;

- wyeksponowanie w strukturze gminy obszarów o dużych wartościach przyrodniczych i krajobrazowych;
- ochrona istniejącej oraz wprowadzanie nowych terenów zieleni urządzonej;
- poprawa jakości środowiska;
- wzrost bezpieczeństwa ekologicznego.

W związku z tym, że planowanie i zagospodarowanie przestrzenne stanowi instrument ochrony środowiska i jego zasobów, w niniejszym Studium określa się:

- elementy środowiska przyrodniczego budujące system przyrodniczy gminy;
- obszary i obiekty objęte ochroną na mocy ustawy o ochronie przyrody;
- zasady ochrony powierzchni ziemi;
- zasady ochrony powietrza atmosferycznego;
- zasady ochrony zasobów wodnych i ich jakości;
- zasady ochrony przed hałasem;
- zasady ochrony przed polami elektromagnetycznymi;
- zasady ochrony kopaliny;
- zasady ochrony zwierząt i roślin.

3.4. OCHRONA DZIEDZICTWA KULTUROWEGO

Ochrona elementów dziedzictwa kulturowego, w tym zabytków polega na: ich zachowaniu, wyeksponowaniu i harmonijnej adaptacji w procesie rozwoju, jak również na powstrzymaniu procesu degradacji historycznej tkanki zabudowy poprzez podnoszenie standardów w ramach rewitalizacji poszczególnych obiektów i obszarów oraz przywracaniu wartości kulturowych, estetycznych i użytkowych budynków oraz zagospodarowania przestrzennego obiektów i obszarów.

Zasoby środowiska kulturowego są trwałym elementem struktury funkcjonalno-przestrzennej, dlatego też winny być rozpatrywane kompleksowo z innymi komponentami zagospodarowania przestrzennego gminy Długosiodło.

Celem ochrony wartości kulturowych jest utrwalenie tożsamości i odrębności regionu oraz ochrona historycznie ukształtowanych obszarów, zespołów zabytkowych, a także pojedynczych obiektów.

Wyodrębniono następujące cele działań na rzecz ochrony zasobów przedstawiających wartość kulturową:

- zachowanie i ochrona elementów wchodzących w skład dziedzictwa kulturowego, wyszczególnionych w części I niniejszego Studium,
- rehabilitacja zdegradowanych obiektów o wartościach kulturowych poprzez przywracanie historycznych funkcji, a w przypadku braku takiej możliwości, nadanie nowej funkcji dostosowanej do charakteru obiektu,
- kształtowanie ładu przestrzennego przy zachowaniu ustalonego wizerunku gminy,
- zachowanie, przywracanie i ekspozycja zasobów krajobrazu kulturowego oraz jego struktury.

Realizacji ww. celów odnoszących się do obiektów mających wartości kulturowe, służą następujące zadania:

- ochrona zasobów dziedzictwa kulturowego na podstawie przepisów odrębnych,
- rozszerzenie ochrony na te zasoby, które są wartościowe dla tożsamości kulturowej oraz umożliwienie ich wykorzystania w dalszym rozwoju,
- poprawa stanu i funkcjonowania środowiska kulturowego, wpływającego na jakość życia mieszkańców, np. poprzez modernizację lub zmianę funkcji tych zasobów, rehabilitację obszarów i obiektów zdegradowanych,
- kształtowanie nowych wartości środowiska kulturowego np. w zakresie elementów kompozycji układów przestrzennych, form zabudowy czy atrakcyjności krajobrazu,
- ustalenie zasad ochrony obszarów i obiektów podlegających ochronie w formie nakazów, zakazów i ograniczeń obowiązujących przy budowie, rozbudowie, remontach oraz innych przekształceniach i działaniach przestrzennych,
- wyznaczenie obszarów objętych ochroną konserwatorską i archeologiczną oraz ustalenie zasad ich zagospodarowania,
- minimalizacja występujących zagrożeń dla istniejących wartości zasobów dziedzictwa kulturowego i czynników wywołujących te zagrożenia.

3.6. ROZWÓJ SYSTEMU KOMUNIKACYJNEGO

Celem generalnym polityki rozwoju transportu, opartej na zasadach zrównoważonego rozwoju, jest stworzenie warunków dla sprawnego, bezpiecznego i ekonomicznego przemieszczania się osób i towarów, przy ograniczaniu szkodliwego wpływu transportu na środowisko i warunki życia.

Celami szczegółowymi polityki rozwoju transportu są:

- udostępnienie zagospodarowania i celów podróży w gminie,
- zapewnienie powiązań z ponadlokalnymi systemami transportowymi i terenami sąsiednimi,
- zaspokojenie potrzeb przewozowych mieszkańców i gospodarki,
- zapewnienie sprawności funkcjonowania transportu przy rosnącym poziomie motoryzacji,
- poprawa standardów podróży i bezpieczeństwa ruchu,
- zapewnienie możliwości korzystania z komunikacji zbiorowej oraz dotarcia pomocy,
- poprawa warunków ruchu pieszego i rowerowego oraz parkowania,
- ograniczenie negatywnego wpływu transportu na środowisko oraz warunki życia mieszkańców.

Ze względu na strukturę przestrzenną gminy, intensywność i charakter zagospodarowania, za właściwe uznaje się umożliwienie pełnej swobody korzystania z samochodu osobowego, towarzyszyć temu powinno tworzenie warunków dla rozwoju komunikacji zbiorowej oraz ruchu rowerowego i pieszego.

Przy określaniu kierunków rozwoju układu drogowego wzięto pod uwagę zasady rozwoju transportu ustalone w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego, Strategii Rozwoju Województwa Mazowieckiego do 2030 r. i innych

dokumentach strategicznych wyższego szczebla, a także wnioski i wyniki analizy uwarunkowań rozwoju systemu transportowego.

Układ drogowy gminy Długosiodło będzie tworzył zhierarchizowany system, składający się z:

- układu podstawowego, w skład którego wejdą: projektowana droga wojewódzka relacji Ostrołęka – Wyszaków klasy głównej ruchu przyspieszonego (GP) oraz drogi powiatowe klasy zbiorczej (Z), mające znaczenie ponadlokalne i lokalne,
- układu obsługującego, w skład którego wejdą drogi klasy lokalnej (L) i dojazdowej (D), o znaczeniu lokalnym, tworzone przez drogi gminne.

Układ podstawowy będzie wypełniał nadrzędne funkcje, wynikające z kierunków rozwoju ponadlokalnego systemu transportowego, służąc powiązaniom regionalnym, a także ważniejszym powiązaniom zewnętrznym i wewnętrznym gminy. Zadaniem tego układu będzie przede wszystkim prowadzenie ruchu. Obsługa zagospodarowania przy pomocy dróg układu podstawowego powinna być ograniczana i będzie odbywała się w zakresie i w sposób, które wynikają z klas poszczególnych dróg i przepisów dotyczących warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. (Dz. U. z 1999 nr 43 poz. 430).

Zadaniem układu obsługującego będzie zapewnienie bezpośredniego dojazdu i obsługa zagospodarowania, wyprowadzenie ruchu na układ podstawowy oraz zapewnienie powiązań zewnętrznych i wewnętrznych terenów nieobsługiwanych przez układ podstawowy.

Elementami podstawowego układu drogowego będą:

- projektowana droga wojewódzka relacji Ostrołęka – Wyszaków klasy głównej ruchu przyspieszonego (GP),
- istniejące drogi powiatowe:
 - nr 2648W o przebiegu droga krajowa nr 8 (Sadzawki) – Długosiodło – Nowy Lubiel – Rząśnik, wiążąca gminę Długosiodło z gminą Rząśnik i dalej za pośrednictwem innych dróg z Pułtuskim i Wyszakowem,
 - nr 4401W o przebiegu Długosiodło – Wąsewo – Skarżyn – Czerwin, zapewniająca powiązania centrum gminy Długosiodło z gminami Wąsewo w powiecie ostrowskim i Czerwin w powiecie ostrołęckim oraz drogą krajową nr 60 Ostrów Mazowiecka – Różan – Ciechanów,
 - nr 4403W o przebiegu droga krajowa nr 8 (Wyszaków) – Turzyn – Brańszczyk – Niemiry – Knurówiec – Długosiodło – Goworowo – Ostrołęka, wyprowadzająca ruch na drogę krajową nr 8 w Knurówcu i za pośrednictwem tej drogi w kierunku Wyszakowa, Warszawy i Białegostoku, ponadto zapewnia powiązania z gminami Brańszczyk i Goworowo oraz z Ostrołęką,
 - nr 4407W o przebiegu Jegiel – Porządzie – Obryte – Pułtusk, łącząca gminy Brańszczyk, Długosiodło i Rząśnik ze wschodnią częścią powiatu pułtuskiego,

- nr 4408W o przebiegu Wyszków – Porządzie – Długosiodło, zapewniająca powiązanie z gminą Rzańnik i Wyszkwem.

W zakresie dróg gminnych, tworzących układ obsługujący przewiduje się rozbudowę i przebudowę istniejących dróg gminnych klasy lokalnej (L) i dojazdowej (D) oraz budowę nowych w klasach lokalnej (L) i dojazdowej (D).

Przedstawione na rysunku kierunków rozwoju drogi gminne nie wyczerpują możliwości ich rozwoju. W szczególności możliwe są:

- zaliczanie do kategorii publicznych dróg gminnych kolejnych dróg, będących obecnie drogami wewnętrznymi, w trybie ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t. j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1440 ze zm.),
- budowa nowych dróg gminnych w trybie ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1469),
- wyznaczanie dróg gminnych w sporządzanych miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Dopuszcza się korekty przebiegu dróg wszystkich kategorii i klas wskazanych na rysunkach w zakresie wynikającym z analiz szczegółowych oraz przyjętych rozwiązań przestrzennych i technicznych.

Ponadto w zakresie dróg układu obsługującego i dróg wewnętrznych, wskazane jest wyznaczanie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego dróg o parametrach zgodnych z przepisami odrębnymi.

Celem rozwoju komunikacji zbiorowej jest zapewnienie możliwości korzystania z niej przez wszystkich mieszkańców gminy. Podstawowymi kierunkami przewozów w lokalnej komunikacji zbiorowej gminy Długosiodło będą aglomeracja warszawska oraz ośrodki powiatowe Wyszków i Ostrołęka.

Celem rozwoju komunikacji kolejowej jest poprawa standardu obsługi, integracja kolei z komunikacją miejską oraz zapewnienie możliwości korzystania z niej w dojazdach do miasta i w podróżyach wewnętrznych w gminie.

Konieczne jest skoordynowanie polityki komunikacyjnej z polityką przestrzenną, dla zmniejszenia transportochłonności i kosztów rozwoju całego układu. Główne działania w tym zakresie to:

- utrzymanie zwartości struktury przestrzennej terenów zabudowanych, przeciwdziałanie przenoszenia się osadnictwa na obszary trudne do obsługi lub wymagające znacznych nakładów dla jej zapewnienia,
- utrzymanie wysokiej intensywności wykorzystania terenów o dogodnej obsłudze transportowej,
- kształtowanie zagospodarowania przyjaznego ruchowi pieszemu i rowerowemu oraz umożliwiającego jego obsługę transportem zbiorowym.

Działaniem priorytetowym w zakresie kierunków rozwoju systemów transportu powinna być poprawa warunków ruchu na najważniejszych ciągach drogowych, tj. na drogach powiatowych, zapewniających powiązania zewnętrzne, co należy do zadań samorządu powiatu. Konieczna jest ścisła współpraca z zarządcą tych dróg, szczególnie

w ustalaniu zakresu działań modernizacyjnych, ich przebiegu i potrzeb terenowych w planach miejscowych oraz kształtowaniu otoczenia dróg, zgodnie z wymaganiami, wynikającymi z ich funkcji i klasy.

Wyposażanie istniejącego układu w nawierzchnie twarde, chodniki, ścieżki rowerowe i urządzenia dla komunikacji zbiorowej powinno być działaniem ciągłym.

3.7. ROZWÓJ INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

Celem polityki rozwoju infrastruktury technicznej jest rozwój gwarantujący sprawne i pewne funkcjonowanie systemów zasilających i odprowadzających, obsługujących wszystkie tereny zabudowy (istniejące i przeznaczone pod zabudowę), a w pierwszej kolejności tereny zabudowy zwartej.

Ogólne kierunki dotyczące polityki rozwoju infrastruktury technicznej na terenie gminy:

- nie ogranicza się możliwości likwidacji, modernizacji lub rozbudowy istniejącej infrastruktury technicznej, pod warunkiem zapewnienia właściwej obsługi infrastrukturą techniczną obszarów i terenów funkcjonalnych zgodnie z pozostałymi kierunkami rozwoju infrastruktury technicznej;
- sieci infrastruktury technicznej powinny być prowadzone przez tereny przeznaczone na cele publiczne, w szczególności przez tereny dróg publicznych, przy spełnieniu warunków określonych w przepisach odrębnych; w przypadku braku możliwości prowadzenia sieci infrastruktury technicznej przez tereny dróg publicznych lub inne tereny publiczne dopuszcza się prowadzenie sieci infrastruktury technicznej przez tereny przeznaczone na inne cele, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- przebiegi sieci infrastruktury technicznej w miarę możliwości powinny być niekolizyjne z istniejącym i planowanym zagospodarowaniem;
- gmina powinna posiadać aktualne opracowania specjalistyczne, w oparciu o które realizowany będzie przebieg sieci infrastruktury technicznej na terenach przeznaczonych pod inwestycje;
- uruchamiając nowe tereny pod inwestycje należy wyprzedzająco realizować na nich urządzenia infrastruktury technicznej, w szczególności wodociągowo – kanalizacyjne.

W zakresie zaopatrzenia w wodę wyrazem polityki przestrzennej są następujące kierunki rozwoju:

- utrzymanie i w miarę potrzeby modernizacja istniejących ujęć wód podziemnych, służących do zbiorowego zaopatrywania ludności w wodę pitną oraz stacji uzdatniania wody zlokalizowanych na obszarze gminy Długosiodło;
- dopuszcza się adaptację zakładowych ujęć na potrzeby sieci komunalnej i/lub budowę nowych ujęć wody wraz ze stacjami uzdatniania w miarę wzrostu zapotrzebowania lub ewentualnej konieczności wyłączenia z eksploatacji ujęcia/ujęć komunalnych wymienionych powyżej;
- utrzymanie i modernizacja istniejącej sieci wodociągowej;

- sukcesywna rozbudowa istniejącego systemu wodociągowego w układzie pierścieniowym – planowana rozbudowa na tereny nowo przeznaczone pod zabudowę (obszary rozwojowe) przy uwzględnieniu potrzeb wyznaczonych przez chłonność inwestycyjną terenów;
- dopuszczenie utrzymania w obecnie istniejącym zakresie korzystania z indywidualnych ujęć wody;
- zapewnienie alternatywnego systemu zaopatrzenia w wodę w sytuacjach kryzysowych poprzez lokalizację studni awaryjnych lokalizowanych wyłącznie na terenach umożliwiających w razie potrzeby dostęp ogólny;
- ochrona ujęć wody poprzez budowę urządzeń oczyszczających wody opadowe z terenów intensywnej zabudowy;
- wykonanie studiów branżowych nt. konieczności wprowadzenia stref ochrony pośredniej dla istniejących ujęć wód podziemnych, służących do zbiorowego zaopatrywania ludności w wodę i ewentualne podjęcie działań w kierunku ich ustanowienia;
- w miarę potrzeb wykonanie studiów branżowych dotyczących rozpoznania hydrogeologicznego w zakresie warunków występowania, zasobów i jakości wód podziemnych oraz możliwości zastąpienia istniejących ujęć wód (które nie spełniają potrzeb eksploatacyjnych i/lub standardów jakościowych) nowymi.

W zakresie **gospodarki ściekowej** wyrazem polityki przestrzennej są następujące kierunki rozwoju:

- utrzymanie i w miarę potrzeb rozbudowa wraz z ewentualną modernizacją oczyszczalni ścieków w miejscowości Kornaciska, co umożliwi dalszą rozbudowę sieci kanalizacji;
- budowa oczyszczalni ścieków w miejscowości Stare Bosewo, która umożliwi dalszą rozbudowę sieci kanalizacji ;
- rozdzielną system odprowadzania ścieków, w oparciu o istniejące, modernizowane i rozbudowywane przewody zbiorcze: kanalizacji sanitarnej odprowadzające ścieki sanitarne do istniejącej i w miarę potrzeb rozbudowywanej oczyszczalni ścieków i kanalizacji deszczowej odprowadzające wody do odbiorników naturalnych – cieków i zbiorników wodnych;
- utrzymanie i w miarę potrzeb modernizacja istniejącej sieci kanalizacji sanitarnej;
- rozbudowa sieci kanalizacyjnej (zwłaszcza kanalizacji sanitarnej) na terenach inwestycyjnych z wysokim poziomem wód gruntowych, ze względu na konieczność ochrony wód powierzchniowych i podziemnych;
- sukcesywna rozbudowa istniejącego systemu kanalizacji sanitarnej w układzie grawitacyjno-pompowym (tłocznym) z zastosowaniem sieciowych przepompowni ścieków – zaleca się sukcesywną rozbudowę sieci na terenach nowo przeznaczonych pod zabudowę uwzględniając przy tym potrzeby wyznaczone przez chłonność terenów;
- jeżeli ze względów ekonomicznych budowa kanalizacji sanitarnej jest niemożliwa, dopuszcza się odprowadzanie ścieków do zbiorników bezodpływowych lub przydomowych oczyszczalni ścieków; oczyszczalnie przydomowe oraz zbiorniki bezodpływowe na terenach skanalizowanych powinny ulec likwidacji;

- dla nowych terenów inwestycyjnych (nieskanalizowanych) dopuszcza się oczyszczalnie przydomowe oraz zbiorniki bezodpływowe, z zastrzeżeniem, że po realizacji sieci kanalizacyjnej zbiorniki bezodpływowe będą likwidowane; w strefie z wysokim poziomem wód gruntowych powyższe odstępstwo należy ograniczyć do niezbędnego minimum; na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią obowiązują przepisy odrębne;
- ścieki odzwierzęce powinny być gromadzone w szczelnych, zamkniętych zbiornikach i na płytach gnojowych, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa;
- odprowadzanie wód opadowych z terenów utwardzonych dróg publicznych, placów, parkingów wielostanowiskowych i terenów aktywności gospodarczej - systemem kanalizacji deszczowej do odbiorników naturalnych; wody opadowe z pozostałych terenów, mogą być odprowadzane do gruntu w granicach działki budowlanej, na której są lokalizowane pod warunkiem, że ilość wód deszczowych nie przekroczy chłonności gruntu; nadmiar wód deszczowych musi być odprowadzony do kanalizacji deszczowej;
- zrzuty wód opadowych muszą być podczyszczone do parametrów określonych w przepisach odrębnych;
- postuluje się wykonanie studiów branżowych nt. ewentualnej konieczności wprowadzenia stref ograniczonego użytkowania i ewentualne podjęcie działań w kierunku ich ustanowienia.

W zakresie **gospodarki odpadami** wyrazem polityki przestrzennej są następujące kierunki rozwoju:

- gospodarka odpadami powinna być prowadzona zgodnie z aktualnymi planami gospodarki odpadami (aktualnie obowiązuje „Wojewódzki Plan Gospodarki Odpadami dla Mazowsza na lata 2012-2017 z uwzględnieniem lat 2018-2023” (2012 r.) oraz dostosowany do niego „Regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Długosiodło” (uchwała nr XVI/784/2016 Rady Gminy Długosiodło z dnia 23 września 2016 r.);
- obowiązuje składowanie, zagospodarowanie lub utylizacja odpadów, stosownie do ich charakteru, na odpowiednim składowisku odpadów na warunkach określonych przez gminę i w przepisach odrębnych; należy zaznaczyć, że zgodnie z „Wojewódzkim Planem Gospodarki Odpadami dla Mazowsza na lata 2012-2017 z uwzględnieniem lat 2018-2023” (2012 r.) gmina Długosiodło wchodzi w skład ostrołęcko-siedleckiego regionalnego obszaru gospodarki odpadami;
- w miarę potrzeby dopuszcza się rozbudowę systemu zbierania i segregacji odpadów, w tym rozbudowę Punktu Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych (PSZOK) zlokalizowanego w Długosiodle oraz budowę nowego Punktu Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych w Długosiodle,
- należy zabezpieczyć miejsce lokalizacji pojemników do czasowego gromadzenia odpadów stałych, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- na obszarze gminy Długosiodło na dz. ew. nr 188 i 189 w obrębie geodezyjnym Nowe Bosewo zlokalizowane jest nieczynne składowisko odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, które jest poddane rekultywacji w kierunku leśnym. Planowany termin zakończenia rekultywacji to październik 2017 r.;
- nie wskazuje się terenów pod lokalizację składowiska odpadów.

W zakresie zaopatrzenia w energie elektryczną wyrazem polityki przestrzennej są następujące kierunki rozwoju:

- zasilanie odbiorców w energię elektryczną z istniejących lub projektowanych linii elektroenergetycznych poprzez ich budowę i rozbudowę, zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym poprzez następujące linie:
 - planowanej linii elektroenergetycznej najwyższego napięcia 400 kV relacji Ostrołęka – Stanisławów,
 - linia elektroenergetyczna najwyższego napięcia 220 kV relacji Ostrołęka – Miłosna,
 - linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia 110 kV relacji Ostrołęka – Wyszaków,
 - linie elektroenergetyczne średniego napięcia 15 kV zasilanych z GPZ zlokalizowanego w Starym Bosewie,
 - linie elektroenergetyczne niskiego napięcia 0,4 kV zasilanych ze stacji transformatorowych 15/0,4 kV.
- w zakresie zaspokojenia potrzeb w energię terenów nowo zainwestowanych wskazuje się na rozwój linii elektroenergetycznych 15 kV oraz lokalizację stacji transformatorowych 15/0,4 kV wraz z podejmowaniem działań zmierzających do zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego z warunkami jak poniżej;
- nowe i modernizowane sieci średniego i niskiego napięcia na terenach zwartego zainwestowania zaleca się realizować jako kablowe, a stacje transformatorowe jako wolnostojące stacje wewnętrzne, dopuszcza się realizację urządzeń elektroenergetycznych w wykonaniu napowietrznym;
- zaleca się lokalizację nowych budowli typu stacja transformatorowa SN/nN napowietrzna (słupowa) lub/i kontenerowa i innych urządzeń elektroenergetycznych w istniejących lub projektowanych ciągach drogowych;
- zaleca się zachowanie pasów technicznych od napowietrznych linii elektroenergetycznych w odległości:
 - 70 m (po 35 m w obie strony od osi linii) dla projektowanej linii 400 kV,
 - 50 m (po 25 m w obie strony od osi linii) dla istniejącej linii 220 kV,
 - 30 m (po 15 m w obie strony od osi linii) dla istniejącej linii 110 kV,
 - 15 m (po 7,5 m w obie strony od osi linii) dla istniejących i projektowanych linii 15kV;
 - 6 m (po 3 m w obie strony) dla istniejących i projektowanych linii 0,4 kV,
- w obszarze pasów technicznych:
 - nie należy lokalizować budynków mieszkalnych lub innych przeznaczonych na pobyt ludzi (w indywidualnych przypadkach odstępstwa od tej zasady może udzielić właściciel linii na określonych przez siebie warunkach);
 - nie należy sadzić roślinności wysokiej (zalesienia terenów rolnych w pasie technicznym linii mogą być przeprowadzane w uzgodnieniu z właścicielem linii, który określi maksymalną wysokość sadzonych drzew i krzewów);
 - lokalizacja obiektów budowlanych lub zmiana zagospodarowania terenu w pasie technicznym napowietrznych linii elektroenergetycznych 15 kV może nastąpić w uzgodnieniu i na warunkach gestora sieci;

- liczba projektowanych stacji transformatorowych oraz linii 15 kV i niskiego napięcia wyniknie z rzeczywistej intensywności zabudowy na terenach przewidzianych w Studium do zainwestowania oraz wysokości zapotrzebowania mocy przez przyszłych odbiorców;
- proponuje się jako alternatywny dla istniejącej sieci elektroenergetycznej rozwój energetyki odnawialnej, zwłaszcza energii słońca (w tym fotowoltaika), bioenergii (biomasa) oraz energii z odpadów komunalnych;
- nie przewiduje się rozwoju energetyki odnawialnej – energii wiatru o mocy przekraczającej 100 kW.

W zakresie **zaopatrzenia w ciepło** wyrazem polityki przestrzennej są następujące kierunki rozwoju:

- uciepłwienie obszaru w oparciu o systemy ogrzewania gazowego oraz systemy wykorzystujące: energię elektryczną, olej niskosiarkowy lub odnawialne źródła energii, a także w oparciu o dopuszczoną sieć systemu centralnego zaopatrzenia w ciepło;
- dopuszczenie korzystania z lokalnych kotłowni i palenisk indywidualnych, z jednoczesnym zaleceniem podłączenia do sieci ciepłowniczej lub gazowej po jej wybudowaniu lub innych proekologicznych systemów ogrzewania;
- sukcesywne zastępowanie paliw stałych w kotłowniach i paleniskach indywidualnych proekologicznymi systemami ogrzewania, w tym niekonwencjonalnymi i opartymi na odnawialnych surowcach energetycznych; zaleca się wykorzystanie do celów grzewczych: gazu ziemnego, oleju opałowego oraz ogrzewania elektrycznego.

Gmina nie posiada **sieci gazu** przewodowego. Dopuszcza się gazyfikację gminy jeżeli analizy ekonomiczno-przestrzenne wykażą taką zasadność.

W zakresie **systemu łączności** wyrazem polityki przestrzennej są następujące kierunki rozwoju:

- rozwój systemów telekomunikacji w zakresie urządzeń telefonii przewodowej oraz bezprzewodowej;
- dopuszcza się lokalizację anten nadawczo-odbiorczych telefonii bezprzewodowej zgodnie z przepisami odrębnymi;
- budowa linii światłowodowych.

W zakresie systemu **zabezpieczenia przeciwpowodziowego i regulacji stosunków wodnych** wyrazem polityki przestrzennej jest:

- utrzymanie i konserwacja urządzeń melioracji szczegółowej, tj. sieci drenarskiej oraz rowów, z obowiązkiem ich przebudowy – w razie wystąpienia kolizji z planowanym zagospodarowaniem – w sposób umożliwiający prawidłowe działanie systemu na terenach sąsiednich;
- realizację rozbudowy obiektów małej retencji.

3.8. INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM I LOKALNYM

Studium wyróżnia obszary, na których realizowane są cele publiczne o znaczeniu lokalnym, do których należą:

- tereny obsługi technicznej w zakresie zaopatrzenia w wodę (ujęcia wody, zbiorniki wyrównawcze wody pitnej), wraz z siecią wodociagową,
- teren obsługi technicznej w zakresie oczyszczania ścieków wraz z kolektorami zbiorczymi sieci kanalizacyjnej (kanalizacji sanitarnej i deszczowej),
- tereny usług publicznych, teren cmentarza, gminnej zieleni urządzonej, gminnych usług sportu, o lokalizacji wskazanej do zachowania,
- tereny gminnych dróg publicznych,
- tereny ogólnodostępnych parkingów (miejsc postojowych dla samochodów);
- pozostałe gminne tereny obsługi technicznej służące zaspokojeniu zbiorowych potrzeb mieszkańców,
- obiekty objęte formami ochrony przyrody stanowiącymi na poziomie gminy.

Wszelkie niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania gminy obiekty i urządzenia, a w szczególności: obiekty obsługi technicznej, urządzenia wodne i melioracji, drogi gminne, drogi wewnętrzne, obiekty i urządzenia komunikacji wodnej, zielen parkową, publiczne usługi sportu, ciągi pieszo-jezdne, ciągi piesze, ścieżki rowerowe, ogólnodostępne parkingi (miejsc postojowe dla samochodów), miejsca lokalizacji pojemników do czasowego gromadzenia odpadów stałych, można realizować na każdym terenie w sposób nie kolidujący z funkcją tych terenów i przepisami odrębnymi.

Inwestycje celu publicznego należy rozumieć zgodnie z przepisami odrębnymi.

Inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym na obszarze gminy obejmują w szczególności:

- adaptację i modernizację (przebudowę i rozbudowę) oraz budowę nowych odcinków dróg gminnych klasy lokalnej i dojazdowej, wraz z towarzyszącą infrastrukturą;
- budowę ścieżek rowerowych wraz z towarzyszącą infrastrukturą,
- budowę ogólnodostępnych parkingów,
- adaptację i modernizację oraz budowę ciągów pieszych wraz z towarzyszącą infrastrukturą,
- adaptację i modernizację oraz budowę nowych urządzeń obsługi technicznej w zakresie elektroenergetyki (stacje transformatorowe) wraz z siecią elektroenergetyczną SN i NN oraz obszarami niezbędnymi do ich konserwacji i modernizacji,
- adaptację i modernizację oraz budowę nowych urządzeń obsługi technicznej w zakresie zaopatrzenia w wodę (ujęcia wody, stacje uzdatniania wody, zbiorniki retencyjne wody pitnej) wraz z całą siecią wodociagową,
- adaptację i modernizację oraz budowę nowych urządzeń obsługi technicznej w zakresie oczyszczania ścieków wraz z całą siecią kanalizacyjną,
- rozwój systemu segregacji odpadów,

- adaptację i utrzymanie ciągów drenażowych i melioracji wodnych;
- adaptację i modernizację oraz budowę nowych obiektów usług publicznych (administracji lokalnej, publicznych szkół podstawowych i gimnazjów, publicznych przedszkoli, domów opieki społecznej, placówek opiekuńczo – wychowawczych, publicznych obiektów ochrony zdrowia, zapewnienia bezpieczeństwa publicznego itp.),
- adaptację i modernizację oraz w miarę potrzeby budowę nowych mieszkań komunalnych,
- adaptację i modernizację oraz w miarę potrzeby rozbudowę i organizację nowych cmentarzy,
- adaptację i modernizację oraz w miarę potrzeby zakładanie nowej gminnej zieleni urządzonej,
- adaptację i modernizację oraz w miarę potrzeby budowę nowych publicznych usług sportu,
- adaptację i modernizację oraz w miarę potrzeby budowę nowych publicznych usług kultury (np. świetlic środowiskowych) i sportu (ścieżki rowerowe i piesze, boiska sportowe itp.);
- adaptację i modernizację oraz w miarę potrzeby budowę pozostałych urządzeń i obiektów obsługi technicznej służących zaspokojeniu zbiorowych potrzeb mieszkańców (np. miejsc lokalizacji pojemników do czasowego gromadzenia odpadów stałych).

Obszar rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym obejmuje gminę w jej granicach administracyjnych.

Zakres i rozmieszczenie inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym będą zgodne z określonymi w niniejszym Studium kierunkami rozwoju i zostaną uszczegóławiane na etapie sporządzania nowych lub zmiany obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Studium wyróżnia **obszary, na których realizowane są cele publiczne o znaczeniu ponadlokalnym**, do których należą:

- sieć dróg wojewódzkich i powiatowych,
- infrastruktura przesyłowa i główne elementy infrastruktury dystrybucyjnej,
- obiekty objęte formami ochrony przyrody stanowionymi na poziomie ponadlokalnym;
- obiekty i obszary wpisane do wojewódzkiego rejestru zabytków.

Inwestycje celu publicznego należy rozumieć zgodnie z przepisami odrębnymi.

Inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym na obszarze gminy obejmują w szczególności:

- zapewnienie możliwości przestrzennych dla:
 - budowy projektowanej drogi wojewódzkiej relacji Ostrołęka – Wyszaków,
 - rozbudowy i przebudowy dróg powiatowych,
 - rozbudowy linii kolejowej nr 29 relacji Tłuszcz – Ostrołęka na odcinku Mostówka – Ostrołęka,

- budowy linii elektroenergetycznej najwyższego napięcia 400 kV relacji Ostrołęka – Stanisławów.
- kształtowanie i ochronę środowiska z uwzględnieniem obszarów Natura 2000: Bagno Pulwy PLB140015, Dolina Dolnej Narwi PLB140014, Puszcza Biała PLB140007.

Jako obszar rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym określa się gminę Długosiodło.

Zakres i rozmieszczenie inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym będą zgodne z określonymi w niniejszym Studium kierunkami rozwoju i zostaną uszczegóławiane na etapie sporządzania nowych lub zmiany obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

3.9. OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEPROWADZENIA SCALEŃ I PODZIAŁU NIERUCHOMOŚCI

Wszystkie działki, położone na terenach budowlanych, których kształt uniemożliwia ich wykorzystanie zgodnie z przeznaczeniem powinny ulec scaleniu i wtórnemu podziałowi. Studium nie wskazuje jednak obszarów do przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości.

3.10. OBSZARY ROZMIESZCZENIA OBIEKTÓW HANDLOWYCH O POWIERZCHNI SPRZEDAŻY POWYŻEJ 2000 m²

Na obszarze gminy Długosiodło nie wyznacza się terenów lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², tj. wielkopowierzchniowych obiektów handlowych.

3.11 OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNYCH

Na terenie gminy Długosiodło nie wyznacza się obszarów przestrzeni publicznych, dla których występowałby obowiązek sporządzenia planów.

3.12. MIEJSCOWE PLANY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Studium wskazuje obszary, dla których Gmina zamierza sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego. Są to obszary:

- planowanych zalewów w miejscowościach Długosiodło, Nowa Pecyna, Stara Pecyna, Wólka Grochowa, Wólka Piaseczna,
- potencjalnej lokalizacji grzebowiska martwych zwierząt gospodarskich w miejscowości Chrzczanka Włościańska,
- rekultywowanego składowiska odpadów w miejscowości Nowe Bosewo,
- pozostałe zmiany w przeznaczeniu terenu w stosunku do ustaleń obowiązującego planu miejscowego.

Aktualnie gmina nie zamierza sporządzać innych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, nie mniej jednak nie można wykluczyć, iż takie potrzeby pojawiają się w okresie późniejszym. Obszary, dla których Gmina będzie sporządzać miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, powinny być każdorazowo ustalone w oparciu o przeprowadzone analizy – zgodnie z art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 27

marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1073, ze zm.). Kolejność sporządzania planów będzie uzależniona od aktualnych potrzeb gminy.

Na obszarze gminy Długosiodło występują trwałe użytki zielone klasy III i grunty orne klasy IIIa i IIIb. Dla terenów przeznaczonych do zainwestowania wskazanych w Studium, które leżą na ww. gruntach¹, może zajść konieczność zmiany przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolne. W związku z powyższym Urząd Gminy w miarę potrzeb określi zasięg przestrzenny opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W miarę możliwości i potrzeb zaleca się łączenie obszarów objętych uchwałą o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego w większe kompleksy, co pozwoli na całościowe rozwiązanie układów komunikacyjnych i funkcjonalno-przestrzennych. Ma to szczególne znaczenie dla terenów użytkowanych rolniczo, a przeznaczanych na cele budowlane.

Zaleca się podejmowanie procedur planistycznych po zgłoszeniu wniosków mieszkańców i inwestorów.

3.13. ROLNICZA I LEŚNA PRZESTRZEŃ PRODUKCYJNA

W zakresie kształtowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej wyrazem polityki przestrzennej są następujące kierunki i zasady:

- ochrona gruntów ornych klas bonitacyjnych IIIa i IIIb oraz gleb pochodzenia organicznego ze szczególnym uwzględnieniem zwartych kompleksów, leżących poza terenami zainwestowanymi i rozwojowymi;
- zachowanie w dotychczasowym użytkowaniu terenów łąk i pastwisk w obszarze doliny Narwi i pozostałych cieków oraz zbiorników wodnych, w szczególności na terenach podmokłych, a także na obszarze Bagna Pulwy;
- zachowanie charakteru elementów składających się na rolniczą przestrzeń produkcyjną, w tym na krajobraz rolniczy;
- na obszarach oznaczonych symbolem Re (tereny rolne z wysokim udziałem trwałych użytków zielonych) zaleca się zachowanie i wprowadzanie nowej zieleni śródpolnej w sąsiedztwie cieków, celem eliminacji źródeł powierzchniowego zanieczyszczania wód powierzchniowych i podziemnych, jakimi może być intensywnie nawożenie i uprawa ziemi, pod warunkiem zgodności z przepisami odrębnymi, w szczególności z planami zadań ochronnych obszarów Natura 2000.
- kształtowanie zieleni śródpolnej powinno być oparte o gatunki rodzime.

W zakresie kształtowania leśnej przestrzeni produkcyjnej wyrazem polityki przestrzennej są następujące kierunki i zasady:

- zachowanie istniejących terenów zwartych kompleksów leśnych bez możliwości zmiany ich przeznaczenia na cele nieleśne i wprowadzania nowej zabudowy,

¹ Stosownie do przepisu art. 7 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tj. Dz. U. z 2017 r., poz. 1161) przeznaczenie gruntów rolnych o wysokiej przydatności rolniczej i leśnych na cele nierolnicze i nie leśne na obszarach wiejskich dokonuje się w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

z wyłączeniem budynków i budowli związanych z prowadzeniem gospodarki leśnej na gruntach we władaniu Skarbu Państwa;

- zwiększanie areалу gruntów leśnych poprzez zalesianie gruntów rolnych, które spełniają wymagania zawarte w przepisach odrębnych w tym zakresie, w szczególności w planach zadań ochronnych obszarów Natura 2000;
- zwiększanie areалу gruntów leśnych powinno w szczególności dotyczyć terenów przyległych do istniejących kompleksów leśnych i gruntów Lz, V i VI klas bonitacyjnych oraz gruntów IV klasy bonitacyjnej jeśli areal przeznaczony do zalesienia nie przekracza 10 arów lub jest gruntem zdegradowanym;
- zalesianie gruntów na obszarze gminy powinno być zgodne z operatem granicy polno-leśnej w którym należy wskazać miejsce i kolejność zalesień;
- na terenie lasów dopuszcza się rozwój funkcji rekreacyjnych na warunkach określonych w przepisach odrębnych;
- na wniosek PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. Biuro Nieruchomości i Geodezji Kolejowej wprowadza się informację iż nasadzenia drzew i krzewów oraz zalesianie gruntów położonych wzdłuż linii kolejowej nie może odbywać się w odległości mniejszej niż 15 m od osi skrajnego toru linii kolejowej. .

Gospodarkę leśną winno się prowadzić na warunkach określonych w planach urządzenia lasów.

Na obszarze gminy część lasów podlega ochronie na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach.

3.14. OBSZARY SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ ORAZ OBSZARY OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH

Na obszarze gminy Długosiodło występują obszary zagrożenia powodzią:

- obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat – zajmujące ok. 8,92% powierzchni gminy;
- obszary szczególnego zagrożenia powodzią (zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt. 6c ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne – t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1121):
 - obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat – zajmujące ok. 4,33% powierzchni gminy,
 - obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat – zajmujące ok. 2,50% powierzchni gminy.

Obszary te zostały opisane w rozdziale 8 części I Studium – Uwarunkowania rozwoju.

Zgodnie z art. 88l ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne na obszarach szczególnego zagrożenia powodziowego zabrania się wykonywania robót oraz czynności utrudniających ochronę przed powodzią lub zwiększających zagrożenie powodziowe, w tym:

- wykonywania urządzeń wodnych oraz budowy innych obiektów budowlanych, z wyjątkiem dróg rowerowych;
- sadzenia drzew lub krzewów, z wyjątkiem plantacji wiklinowych na potrzeby regulacji wód oraz roślinności stanowiącej element zabudowy biologicznej dolin rzecznych lub służącej do wzmacniania brzegów, obwałowań lub odsypisk;

- zmiany ukształtowania terenu, składowania materiałów oraz wykonywania innych robót, z wyjątkiem robót związanych z regulacją lub utrzymywaniem wód oraz brzegu morskiego, budową, przebudową lub remontem drogi rowerowej, a także utrzymywaniem, odbudową, rozbudową lub przebudową wałów przeciwpowodziowych wraz z obiektami związanymi z nimi funkcjonalnie oraz czynności związanych z wyznaczeniem szlaku turystycznego pieszego lub rowerowego.

Dodatkowo na obszarach tych obowiązuje zakaz określony w art. 40 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 11 lipca Prawo wodne dotyczący zakazu lokalizowania nowych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, gromadzenia ścieków, odchodów zwierzęcych, środków chemicznych, a także innych materiałów, które mogą zanieczyścić wody, prowadzenia odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, w tym w szczególności ich składowania.

Na obszarze gminy Długosiodło nie występują udokumentowane obszary osuwania się mas ziemnych.

3.15. OBIEKTY LUB OBSZARY, DLA KTÓRYCH WYZNACZA SIĘ W ZŁOŻU KOPALINY FILAR OCHRONNY

Na obszarze gminy Długosiodło brak jest obiektów lub obszarów, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny.

3.16. OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I ICH STREF OCHRONNYCH ORAZ OBOWIĄZUJĄCE NA NICH OGRANICZENIA PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ, ZGODNIE Z PRZEPISAMI USTAWY Z DNIA 7 MAJA 1999 R. O OCHRONIE TERENÓW BYŁYCH HITLEROWSKICH OBOZÓW ZAGŁADY (DZ.U. z 2015 R. , POZ. 1220)

Na obszarze gminy Długosiodło nie występują obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych.

3.17. OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCEŃ, REHABILITACJI, REKULTYWACJI LUB REMEDIACJI

W wyniku analizy stanu istniejącego, jakości istniejącej zabudowy oraz układu przestrzennego na obszarze gminy Długosiodło wyodrębniono obszary wymagające rehabilitacji i/lub przekształceń, w tym działań porządkujących w odniesieniu do jakości ich zabudowy i zagospodarowania.

Wskazuje się do rehabilitacji i/lub przekształceń następujące obszary:

1. zadrzewienie w Kabacie wraz z zabytkowym młynem wodnym (wpisanym do wojewódzkiego rejestru zabytków pod numerem A-584) oraz chałupą „młynarzówką” położonymi w Starym Bosewie przy drodze gminnej nr 440205W na obszarach wskazanych w Studium pod funkcje tereny zabudowy zagrodowej i/lub zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (M),

2. obszar na którym stoi dawna szkoła w Marianowie na obszarze wskazanym w Studium pod funkcję tereny zabudowy usług publicznych ,
3. obszar na którym stoi dworek w Grądach Szlacheckich na obszarze wskazanym w Studium pod funkcję tereny zabudowy zagrodowej i/lub mieszkaniowej jednorodzinnej (M).

Działania na ww. terenach przekształceń i/lub rehabilitacji powinny w szczególności zapewnić:

- uporządkowanie terenu poprzez usunięcie obiektów i elementów zagospodarowania niezgodnych z funkcją kierunkową oraz elementów szpecących i w złym stanie technicznym;
- adaptację budynków do ich nowego przeznaczenia poprzez przebudowę, rozbudowę lub nadbudowę oraz rozbiórkę obiektów niespełniających wymagań technicznych i budowę nowych obiektów;
- modernizację infrastruktury technicznej;
- poprawę jakości i funkcjonalności zagospodarowania terenu działki, zespołu działek lub obszaru.

Rekultywacji w kierunku leśnym poddane jest nieczynne składowisko odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne zlokalizowane w Nowym Bosewie. Planowany termin zakończenia rekultywacji to październik 2017 r. Działania prowadzone na tym terenie powinny być zgodne z przepisami odrębnymi.

Nie wskazuje się obszarów wymagających remediacji.

3.18. OBSZARY ZDEGRADOWANE

Na obszarze gminy Długosiodło nie występują obszary zdegradowane.

3.19. GRANICE TERENÓW ZAMKNIĘTYCH I ICH STREF OCHRONNYCH

Kolejowe tereny uznane za tereny zamknięte, to tereny, na których usytuowane są linie kolejowe ważne ze względu na obronność i bezpieczeństwo państwa. Na obszarze gminy Długosiodło występuje teren zamknięty, na którym usytuowana jest linia kolejowa nr 29 relacji Tłuszcz – Ostrołęka.

3.20. OBSZARY FUNKCJONALNE O ZNACZENIU LOKALNYM, W ZALEŻNOŚCI OD UWARUNKOWAŃ I POTRZEB ZAGOSPODAROWANIA WYSTĄPUJĄCYCH W GMINIE

Na obszarze gminy Długosiodło nie wskazuje się obszarów funkcjonalnych o znaczeniu lokalnym, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie.